

BIBLICKÉ ÚKOLY 1975

II. čtvrtletí 1975

JEŽÍŠŮV ODKAZ

ÚVOD

Uplynulo téměř šedesát let od té doby, kdy Jan naposledy viděl Ježíše. Z dvanácti mužů, které si Ježíš vyvolil za své učedníky, zůstal naživu jenom Jan. Když jednou v sobotu zase uviděl Ježíše; Spasitel jej oslovil. To, co na Patmosu řekl Janovi sám a co mu zjevil skrze anděla, byl Ježíšův odkaz adresovaný církevním sborům v okolí Janova domova. Dnes nám tento odkaz tlumočí kniha Zjevení.

Z tohoto poselství se dovídáme, že Ježíš určitě zvítězí nad mocnostmi zla, kterého jakoby za Janova dlouhého života vůbec neubývalo.

Ježíšův odkaz není adresován jen lidstvu jako celku, celým národům; týká se také jednotlivce. Člověk může osobně zvítězit nad zlem a připojit se ke Kristovu vítězství. Jestliže všichni pochopíme, co tato kniha pro nás znamená, nastane mezi námi velké probuzení.

Ke studiu knihy Zjevení dává s. E. G. Whiteová tuto výslovnou radu:

„Tato kniha vyžaduje důkladné modlitební studium, nemá-li být výklad výmyslem lidí a nemá-li být nesprávně konáno posvátné dílo Boží, které svými symboly a obrazy má pro nás takový

význam. Je toho mnoho, co máme jasně pochopit, chceme-li svou činnost usměrnit tak, aby na nás nepřišly rány, které přicházejí na svět.“

Rozhodni se, aby v tomto čtvrtletí se tvá osobní ranní i večerní oběť soustřeďovala na studium Zjevení. Hledej pravdu, která v církvi přinese oživení.

Ježíšovo slovo

Zákl. verš: Zj 1,17

Nejméně dvě okolnosti rozhodují o tom, jakou pozornost věnuješ osobnímu dopisu, který dostáváš: 1. kdo ho psal, 2. co je v něm zajímavého.

Knihu Zjevení můžeme považovat za dopis. Má jisté epistolické znaky 1. století. V první kapitole je výklad shora uvedených dvou bodů.

1. Kdo napsal dopis? Snad se zdá, že ho napsal Jan, ale jeho Původce odhaluje v neviditelném sdělovacím řetězu několik článků. Tak Jan vysvětluje původ knihy. Když křesťan pozná, že původcem je Ježíš, je nasnadě, že bude dychtivě zkoumat, jaký odkaz má pro něho Ježíš ve Zjevení.

2. Je v dopise nějaké poselství, které nás může zajímat také v roce 1975? Shodují-li se naše zájmy se zájmy Ježíšovými, pak je Zjevení na výsost významné. Čtenář již v první kapitole poznává božského, oslaveného Ježíše. Pokává se s různými nástroji, skrze které Ježíš na světě působí — s jeho evangeliem, církví a službou, a je zřejmé, že tyto nástroje úzce souvisí s naším oslaveným Pánem.

Očekáváte-li slovo od Ježíše, pak toto slovo ve Zjev 1. kap. je jasné a čisté.

1. Zdroj knihy

Kdo zjevil poselství, které je obsaženo v Janově knize? Komu je adresován odkaz? Zj 1,1—3

Ježíš Kristus je onim velkým opatrovníkem božského zjevení. Skr-e něj se dovídáme, co máme očekávat v závěrečných scénách světových dějin.

Jak se dostalo poselství od Ježíše jeho služebníkům? Zj 1,1—3

Co bylo předmětem Kristova zjevení? Zj 1,1

Právě milovaný učedník Jan byl povolán, aby přijal toto zjevení. Z prvních učedníků zůstal nazívu jen on sám.

2. Pozdrav

Komu bylo Zjevení adresováno původně? Zj 1,4.5a

Čí pozdravy tlumočí Jan sborům? Zj 1,4.5a

Jaký význam má každý výraz, který popisuje odesílatel pozdravu? Zj 1,4.5a

Ježíš se zde nazývá „věrným svědkem“. Celý jeho život byl svědectvím bez poskvrny. Jeho obětná smrt byla posledním svědectvím o ceně a nezměnitelnosti Božího charakteru a o odporné povaze hříchu.

Jan představuje Ježíše na začátku své knihy v evangelijním pořadí — líčí jeho vítězství v životě, smrti a vzkříšení.

Když Ježíš chodil a dobře činil, když uzdravoval všechny ovládané satanem, objasňoval lidem charakter Božího zákona a podstatu jeho služby. Jeho život svědčí o tom, že také my můžeme být poslušni jeho zákona.

3. Chvalořečení

Za která dobrodina připsuje Jan Ježíši slávu? Zj 1,5b—7

Co podle Janových slov uvidí každé oko? Zj 1,7

Ve Zj 1,5b—7 je shrnut obsah Zjevení. Pojednává o království vykoupených, o církvi pod Ježíšovým vedením v souvislosti s jeho vítězstvím nad nepřáteli.

4. Totožnost

Které Boží příznaky v 7. a 8. verši vyznačují totožnost mluvícího? Zj 1,8

Alfa a Oméga jsou prvním a posledním písmenem řecké abecedy a smysl těchto slov vystihuje další část v.8 „Počátek a konec“.

Kdo je pisatelem a v jakých okolnostech se nacházel?
Zj 1,9–11

Ze zkušenosti apoštola Jana v pronásledování může křesťan čerpat naučení obdivuhodné síly a účehy.

5. Vyvýšený Ježíš

Čti Zj 1,12–16

O kom se mluví v uvedených verších? Zj 1,18

Janovo vidění je zde alespoň časově symbolickým představením Ježíše, jak to svědčí řeč vycházející z jeho úst. Nejde zde o to, zda Ježíš skutečně tak vypadá, ale co nám tím chce Ježíš o sobě říci.

Jaký význam má tento popis Ježíše? Viz Dan 7,9.10; 10, 5.6

Jan viděl Krista v lidské podobě, se stopami po hřebecích, které zůstanou provždy jeho slávou na rukou i nohou. Nyní směl znovu vidět svého zmrtevýchvstalého Pána, oděného jen takovou slávou, na kterou může člověk patřit a zůstat živ.

6. Živý Ježíš

Jak reagoval Jan, když viděl Ježíše? Zj 1,17.18

Co nám o Ježíši říká výraz „já jsem první a poslední“?
Zj 1,17

Základem všeho, co Jan směl ve Zjevení vidět, je Ježíšova božská přirozenost, jeho smrt, vzkříšení a jeho pokračující život. Tyto úchvatné symboly Zjevení, které budí naši zvědavost, musíme vždy vidět v evangelijní souvislosti.

Co řekl Ježíš o své moci, když připomínal svou smrt a zmrtevýchvstání? Zj 1,18

Úvod k Ježíšovým dopisům

Obsahem 2. a 3. kapitoly Zjevení jsou dopisy sedmi vybraným sborům v Malé Asii. V autorovi dopisů poznáváme vždy Ježíše. Města, v nichž byly tyto sbory, byly na římské cestě v tom pořadí, jak je uvádí Jan. Dopisy byly tedy původně zaslány sedmi skutečným shromážděním a měly pro ně určité poselství. Tyto sbory se staly symbolem historických údobí křesťanské církve od doby Ježíšovy až po jeho druhý příchod.

Každý dopis končí výzvou „kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím“ (Zj 2,7). Z příkazu, který platí pro všechny sbory, lze soudit, že v dopisech je poselství pro každého, kdo je ochopen poslouchat. Při studiu sedmi sborů všimněme si významu dopisu pro určité konkrétní shromáždění i pro historická období, a obzvláště se zamysleme nad významem odkazu dopisů dnešním věřícím.

Forma dopisů

Všechny dopisy mají přibližně stejnou formu. Pochopíme-li jednotlivé části dopisu, pak pochopíme také jejich složení, které nám pomůže při studiu. Dopisy mají obvykle sedm částí.

1. Každý dopis začíná naučením: „Andělu sboru v... piš.“

Jedinou obměnou úvodu jednotlivých dopisů je pouze název města.

2. Druhý znak každého dopisu je uváděn slovy: „Toto praví Ten...“ Pak se představuje původce dopisu, Ježíš, v symbolech obvykle převzatých z 1. kapitoly, a to v každém dopisu podle okolností příznačných pro určitý sbor.

3. V každém dopise je dále uvedeno slovo „vím“ s Ježíšovým vysvětlením, jak zná sbor, kterému píše.

4. Ve třech dopisech po slovech „proti tobě“ následuje Ježíšova výčitka sboru. Kde nejsou slova „proti tobě“, tam po slově „vím“ nepřichází pochvala, ale napomenutí.

5. Každý církevní sbor dostal po pokárání příkaz „čiň pokání“ anebo „drž“. Třebaže se tento příkaz neuvádí zvláštním slovem nebo větou, lze jej vystihnout z rozkazovacího způsobu slova.

6. V každém dopise je výzva: „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím“. V prvních třech dopisech je výzva před zaslíbením; v dalších čtyřech je výzva v poslední větě.

7. Slova „kdo zvítězí“ uvádějí Ježíšovo zaslíbení. V prvních třech dopisech následuje zaslíbení po výzvě a v dalších čtyřech je před výzvou. Zaslíbení odpovídá v každém dopise určitým okolnostem.

Uvedený rozbor nám pomůže lépe pochopit a zapamatovat si obsah každého dopisu.

2. úkol — dne 12. dubna 1975

Dopisy od Ježíše (1)

Zákl. verš: Zj 2,7

První dva ze sedmi dopisů Zjevení byly adresovány církevnímu sboru v Efezu a Smyrně. Dnes chceme o nich uvažovat. Podle výkladu advenjistů s. d. představují tyto dopisy historická údobí křesťanské církve. Dopis do Efezu představuje apošolské údobí, které sahá od roku 31 do roku 100 po Kr. Kolem r. 100 začíná historické údobí symbolizované Smyrnou. V té době bylo křesťanství nepovoleným náboženstvím a proto prožilo údobí pronásledování. Ilegalita církve a rovněž i pronásledování trvaly až do Milánského ediktu roku 312 po Kr. Tento výnos zrovnoprávnil všechna náboženství v celé říši — a vrátil zkonfiskovaný křesťanský majetek. Období smyrnenské církve trvalo asi od roku 100 do roku 312 po Kr.

1. Efez (1)

Naučení: Zj 2,1a

Ježíš se představuje: Jaké poselství sboru je obsaženo v symbolickém představení se Ježíše ve verši 1? Zj 2,1a

Pozna ek: Co bylo podstatou zla, kterému efezští křesťané odolávali? Zj 2,2.3

Musíte mít lásku — to je slyšet všude, zvláště od těch, kteří zdůrazňují osobní posvěcení. Pravá láska je však příliš čistá, než aby přikrývala nevyznaný hřích. Třebaže máme milovat ty, za něž Kristus zemřel, nesmíme činit jakýkoli kompromis se zlem. Nesmíme se spojit s odbojníky a nazývat to láskou.

2. Efez (2)

Napomenutí: Zj 2,4

Efezští křesťané se usilovně snažili uchovat si pravé učení, ale jaksi se jim při tom ztrácela láska.

Horlivost za pravou víru a nekompromisní postoj vůči bluduům mívá v sobě riziko ztráty lásky. Obé však — pravověrnost i láska — spolu souvisí. Ideálem je horlivost za správné učení zesílená opravdovou láskou k Bohu i člověku. Věřící svatý musí být také milujícím svatým.

Horlivost věřících v Efezu, jejich láska k Bohu i sobě vzájemně začala se však během doby ztrácet. Někdy zavládl dokonce chlad. Nedošak zájmu o spasení hynoucích svědčil o ztrátě jejich první lásky, protože žádný nemůže milovat Boha celým srdcem, myslí, duší i silou, jestliže nemiluje ty, za něž Kristus zemřel. Neopakuje se zkušenost efezského sboru v naší dnešní církvi?

3. Efez (3)

Rada: Co požaduje Ježíš od efezských křesťanů? Zj 2,5.6

Co by se stalo, kdyby nečinili pokání? Zj 2,5

Co to znamená v lidské zkušenosti?

V 6. verši jsou Efezští pochváleni za to, že zavrhli učení Mikulášenců. Podle učení Mikulášenců evangelium odstranilo zákon a „my jsme zbaveni povinností být činieli slova“.

Je naší povinností uvědomit si vlastní pády a hříchy, které působí duchovní slabost a udusily naši první lásku.

4. Efez (4)

Výzva: Jaký význam má slyšení výzvy? Zj 2,7a

Zaslíbení: Zj 2,7b

V pokárání Ježíš poukázal na zvláštní vítězství, které potřeboval efezský sbor. Členy tohoto sboru musí uchvátit první láska.

Co je zaslíbeno vítězným efezským křesťanům? v. 7

V zaslíbení přístupu ke stromu života je zahrnuta 1. jistota, že věřící může získat to, co bylo ztraceno hříchem prvního člověka v ráji; 2. jistota návratu do ráje; 3. dar ovoce stromu, ale také nekonečný život skrze toto ovoce.

5. Smyrna (1)

Výzva: Zj 2,8a

Jaký význam má Ježíšovo poselství sboru ve Smyrně? Zj 2,8b.10

Poznatek: které tři překážky stály v cestě církevnímu sboru ve Smyrně? Zj 2,9.

Jejich chudoba nebyla chudobou chudého člověka, ale zde použité řecké slovo znamená ponížení.

Jak hodnočil Ježíš jejich postavení? v. 9

Pokárání: Ježíš Smyrnu nekárá.

Rada: Které dvě rady dostali věřící ve Smyrně? Zj 2,10

6. Smyrna (2)

Výzva: Zj 2,11a

Co můžeme také my „zaslechnout“ z poselství Smyrně?

Zaslíbení: Zj 2,11b

Co znamenalo pro Smyrnu zvířeti? v. 10

Zvolte si raději chudobu, pokárání, ztrátu přátel nebo jakkoli jiné utrpení, nežli poskvrnu srdce hříchem. Heslem každ ho křesťana by mělo být: v žádném případě zneuctění nebo přestoupení Božího zákona.

Jdeme-li za Ježíšem, uvidíme jeho vítězství a budeme se radovat s ním. Chceme-li získat korunu vítězství, musíme zdolávat překážky. Jsme-li jeho spoludědici, nebudeme naříka, protože jeho život se vyznačoval ustavičným sebezapíráním, utrpením a sebeobětováním.

3. úkol — dne 19. dubna 1975

Dopisy od Ježíše (2)

Zákl. verš: Zj 2,17

Inspirované slovo charakterizovalo pergamonské údobí jako dobu kompromisu, odpadnutí a popularity, když římská církev upevňovala svoji moc a autoritu. Podle něj připadá závěr pergamonského údobí na domu úpadku císařského Říma a rozmachu papežství, které chtělo ovládnout celé západní křesťanství. Pergamonské údobí spadá do let 313 až 538 po Kr.

Tyatirské údobí se vyznačuje papežskou nadvládou. 1260-leté údobí v biblickém proroctví (Zj 12,6) naznačuje, že rok 1798 by mohl vyhovovat jako závěrečné datum trvání Tyatiry. Z hlediska důležitosti reformace, která zlomila papežskou nadvládu, by mohl být vhodným závěrečným mezníkem rok 1517.

Běžně přijaté datování tyatirského údobí spadá do let 538—1517 po Kr.

1. Pergamos (1)

Ježíš se představuje: Co znamená meč na obě strany ostrý?
Žid 4,12

Poznámka: Zj 2,13

Jaký byl vztah pergamonských křesťanů k Ježíši navzdory překážkám? v. 13

Pokárání: Které dvě výtky vyřkl Ježíš pergamonským křesťanům? Zj 2,13–15

Pergamonský sbor není obviňován, že by se přidržoval falešných nauk, nýbrž že trpí ty, kteří jim věří. Je to církev rozdělená.

Bloudícímu je nutno projevit Kristovu trpělivost a lásku. Vzniká zde však nebezpečí, že shovívavost bude tak velká, že si pak nebude uvědomovat potřebu pokárání a zavrhne ji jako nežádoucí a nespravedlivou.

2. Pergamos (2)

Pokárání pokračuje: Čti znovu Zj 2,14.15!

V Pergamu šlo o mimomanželské sexuální vztahy, které světský zákon a zvyky dovolovaly; přes toto nekřesťanské jednání zůstával tenkrát každý účelným občanem.

Dnešní situace není sice totožná, přece však i dnešní společnost mnohé dovoluje a přehlíží.

Rada: Zj 2,16

Všimněme si, že to není rada k pokání pro bloudící a hříšníky, ale pro ty, kteří je trpí. Ježíš žádá pokání od těch, kteří při své věrnosti k jeho jménu se staví lehkověrně ke zlu.

3. Pergamos (3)

Výzva: Zj 2,17a

Zaslíbení: Co znamená vítězství u pergamonské církve?
Zj 2,14–16

Jak souvisí zaslíbení o skryté maně s okolnostmi v pergamském církevním sboru? Zj 2,17; Jan 6,31—34

Bůh nám zjevil učení o smíření a naději na věčný život. Jeho slova jsou však také manou s nebe, kterou se má člověk sytit a z níž má čerpat duchovní sílu. Písmo je oním velkým kritériem spravedlnosti a nepravosti, které jasně označuje hřích i svatost.

4. Tyatira (1)

Ježíš se představuje: Zj 2,18b

Co znamenají „oči ohnivé jako plamen ohně“ v. 23

Jaký je symbolický význam nohou? Žid 2,8

Pozna ek: Jaké skutky činila Tyatira? Zj 2,19

U toho o jediného sboru zaznamenává Ježíš lepší skutky věřících. Je to pravý opak poselství k Efezským, kteří se měli navrátit k prvním skutkům.

Pokárání: Zj 2,20—23

5. Tyatira (2)

Další pokárání: Z čeho je obviněna Jezábel? Zj 2,21

Rada: Zj 2,24.25

Sbor v Tyatire se měl držet toho, co má. Co měl? Měl stále bohatší zkušenost. (Viz v. 19.) Jejich poslední skutky byly lepší nežli ty první.

Pán Bůh si přeje, aby křesťané neustále rostli a dospívali do dokonalosti mužů a žen v Kristu. Kdo stále neroste a neupevňuje se v pravdě, pozvolna upadá.

6. Tyatira (3)

Zaslíbení: Co je zaslíbeno vítězům z Tyatiry? Zj 2,26—28

Vítězové budou zdatněji odolávat hříchu. Je to ten hřích, který věřící v Tyatire přehlíželi. Zde jsou představeni jako správcové se železným prutem nad hříšníky. Hříšníci jsou symbolizováni hliněnými nádobami.

Co zvlášť znamenalo „zvítězit“ pro věřící v Tyatiře?
v. 26

Co znamená „jitřní hvězda“? 4 Moj 24,17

Ve chvíli našeho největšího soužení bude nám Ježíš jas-
nou jitřní hvězdou.

Výzva Zj 2,29

Křesťanus očekává, že ti, kteří mají zvítězit, budou prosit
o jeho moc. Ten, kdo kárá, má své posluchače povzbudit,
aby usilovali o dokonalost. Má je povzbudit, aby bojovali
o vysvobození z každého hříšného jednání. Nemůžeme po-
volovat zlým návykům a hříšným způsobům a činit s nimi
kompromis.

4. úkol — dne 26. dubna 1975

Dopisy od Ježíše (3)

Zákl. verš: Zj 3,5

Sardinský sbor představuje církev doby reformace. Rok 1517 se všeobecně pokládá za počátek reformace. Konec tohoto údobí je současně datem začátku církve filadelfiíské. Údobí filadelfiíského sboru se počítá do druhého adventního probuzení. Není možné stanovit přesně datum, které rozděluje tato dvě údobí, ale rok 1798 má přednost proto, že znamená závěr určitého období biblického proroctví a že je blízko začátku 19. století, které se vyznačuje adventním probuzením. Přibližná data těchto dvou církví jsou tato: Sardis 1517—1798 po Kr.; Filadelfie 1798—1844 po Kr.

1. Sardis (1)

Výzva: Zj 3,1a

Ježíš se představuje: Jaký význam mají dva symboly, kterými se Ježíš představil v dopisu sardinskému sboru? Zj 1,4.20

Poznámka: Zj 3,1b

Nač obrací Ježíš pozornost při jejich práci? Zj 3,1b

Církev v Sardis žila ve své slavné minulosti, která již neodpovídala přítomnosti. Tato církev byla opakem církve ve Smyrně. Ježíš nekáral Smyrnu a nechválil Sardis. Všechno svědčilo proti Sardis. Jaký význam má stav bez života? Sardis bylo mrtvé.

Člověk může být v náboženství až příliš činný, jestliže však ve všech slovech a činech nebude Kristus, pak to koná jen pro vlastní slávu.

2. Sardis (2)

Rada: Kterých pět rad dal Ježíš církvi sardinské? Zj 3,2.3

Křesťané v Sardis byli mrtví. Jejich stav však nebyl beznadějný. Ježíš byl ochoten poslat „sedm duchů Božích“ a jednoho ze sedmi andělů jen proto, aby je duchovně vzkřísil. Rada, aby bděli, poukazuje na důvod jejich duchovní smrti. Zdřímli si, a spánek se změnil v smrt.

„Mám poselství od Boha pro hříšníky na Sionu, pro ty, které oslovuje Kristus: Probud se a posiluj ostatky, které počaly odumírat, nebo nenašel jsem skutky tvé plné před Bohem. Obětuj všechno pro svou věčnou záchranu. Ať se Kristovy skutky, jeho láska, jeho milosrdenství a jeho spravedlnost stanou i tvým vlastnictvím a povznesou se k Bohu jako oblak posvátné, příjemné a vonné oběti.“

3. Sardis (3)

Zaslíbení: Které trojí zaslíbení patří vítězům v Sardis? Zj 3,4.5

Tuto čest procházet se v bílém rouchu s Ježíšem obdrželi pro svoji víru. V pozemském životě se nevychloukali a nebyli marní. Získali věčnou odměnu slávy, protože na zemi

chodili s Bohem, zůstali bez poskvrn toho o světa a svým spolublížným zjevovali Kristovu spravedlnost.

Výzva: Zj 3,6

Kdo smí mít tu přednost, že bude počítán mezi těch několik málo jedno livců v Sardis? Jsi to ty? Jsem to já? Kdo patří do tohoto počtu? Měli bychom uvažovat o těchto otázkách, abychom poznali, koho Pán myslí, když praví, že několik málo osob si neposkvrnilo roucho svého charakteru.

4. Filadelfia (1)

Výzva: Zj 3,7a

Ježíš se představuje: Čím se vyznačuje autor dopisu filadelfitskému sboru? Zj 3,7b

Poznatek: Které chvályhodné skutky přiřknul Ježíš filadelfitskému sboru? Zj 3,8

Co znamenají „otevřené dveře“ z verše 8?

Děkujeme Bohu z celého srdce a učme se přistupovat k němu ve víře jako otevřenými dveřmi, že mu směle můžeme předkládat své prosby a že je slyší i vyslyší. Jen tehdy, budeme-li opravdově věřit, že jeho moc nám může pomoci, získáme sílu, abychom mohli bojovat Hospodinův boj a měli spolehlivou záruku vítězství.

5. Filadelfie (2)

Další poznatek: Zj 3,9.10

Rada: Zj 3,11

Čeho se pevně drželi tito věřící? Zj 3,8b

Zaslíbení: Z kterých čtyř částí se skládá zaslíbení? Jaký význam má tato symbolika? Zj 3,12. Je to význam stálosti, pevnosti a opory.

Jméno znamená rozumnou a věrnou poslušnost vůči všem Božím příkázáním.

Ti, kteří byli zapečetěni, dostali nesmazatelné znamení Boží. Bůh si umí obhájit své jméno, které napsal. Hospo-

dín svůj lid ohradil. Jejich určení vysíhuje nápis: „BŮH — NOVÝ JERUZALÉM.“ Jsou Božím vlasnictvím, jsou jeho maje kem.

Výzva: Zj 3,13

6. Filadelfie (3)

Začá ky adven'tního hnutí sahají do údobí církevních dějin, k eré jsou symbolizovány filadelfitskou církví. Filadelfitské a laodicejské období má pro adven'tisty s. d. význam, jaký nemá žádný z pěti církevních sborů.

S. Whiteová píše: „Při vzpomínkách na naši minulost a uvažování o přítomnosti můžeme říci: Chvála Pánu! Při pohledu na to, co Pán vykonal, jsem plná údivu a důvěry v Kristovo vedení. O budoucnost se nemusíme bát, jes liže nezapomeneme, jak nás Pán vedl a jak nás v minulosti učil.“

5. úkol — dne 3. května 1975

Dopisy od Ježíše (4)

Zákl. verš: Zj 3,20

Údobí Laodiceje, posledního ze sedmi církevních sborů, započalo r. 1844. Toto Kristovo poselství udává základní tón celé knize Zjevení. „Viděl jsem . . . ty, kteří zvítězili.“ (Zj 15,2) Naučení, která Kristus dal, jsou osobní pokyny. „He, stojím u dveří a tluku!“ V tomto odkaze je silně zdůrazněné poselství vítězství a osobní výzvy. Jde o poslední církev, kterou Kristus oslovuje. Její důležitost si zaslouží naši plnou pozornost.

1. Laodicea (1)

Výzva: Zj 3,14a

Ježíš se představuje: Kterými třemi jmény se Ježíš představuje laodicejským věřícím? Zj 3,14b

Zidé i křesťané užívali slova „amen“ jako potvrzení slov toho, kdo při bohoslužbách kázal. Výraz „Amen“, který nahrazuje Ježíšovo jméno, představuje Krista jako toho, který za svého pozemského života potvrdil Boží slovo. On byl pravý a věrný svědek a jeho odkaz v dopise Laodicejským je naprosto spolehlivý. Znal pravdu a zvěstoval ji.

„Počátek“, řecky ARCHÉ, je slovo, které se vztahuje na to, co zahajuje činnost, na první příčinu, prvního pracovníka. V tom smyslu je Kristus označen jako stvořitel. Toto je jasný význam verše, protože Kristus je také na jiných místech představován v této úloze.

2. Laodicea (2)

Poznámek: Jak popisuje Ježíš skutky Laodicejských? Zj 3, 15,16

Poselství laodicejské církvi se přednostně vztahuje na ty, kteří nevydávají jasné svědectví o pravdě.

Laodicejské poselství se vztahuje na Boží lid, který vyznává, že věří přítomné pravdě. Vyznává, že miluje pravdu, a přece mu schází křesťanské nadšení a zbožnost. Tito lidé se nechtějí vzdát své víry a přejít do druhého tábora, ale přece nejsou ochotni vzdát se svého sobectví a bezvýhradně se držet zásad své víry. Jedinou nadějí Laodicejských je jasné poznání vlastního stavu před Bohem i uznání svých nedostatků.

3. Laodicea (3)

Poznámek: Zj 3,17

Poselství k Laodiceji je pravým opakem poselství Smyrně. Přes chudobu smyrnenského sboru označuje jej Ježíš za

bohatý. Přes blahobyt v Laodiceji pokládá Ježíš tento sbor za chudý.

Ježíš nenašel u Laodiceje nic chvályhodného, ale přece ochotně poukázal na potřebu členů a s láskou je vyzval k činnosti pokání.

Laodicejské povelství se vztahuje na ty, kteří tvrdí, že zachovávají Boží zákon, a přece podle něj nežijí. V ničem nemáme být sopečti. Každá částička křesťanova života má zjevovat Ježíšův život. V opačném případě budeme muset slyšet strašná slova: „Neznám vás.“

4. Laodicea (4)

Rada: Které tři rady dal Ježíš? Zj 3,18

Které prvky křesťanského života jsou základem skutků? Viz odpověď ap. Pavla v Gal 5,6.

Zlato, o němž se zmiňuje věrný svědek Kristus a které všichni musí vlastnit, je víra s láskou, ale na prvním místě stojí láska.

Bílým rouchem je Kristova spravedlnost, která proniká charakter.

Mast na oči je Duch svatý, který probouzí svědomí a usvědčuje z hříchu. Jan 16,8.9

5. Laodicea (5)

Rada: Jak kupuje věřící (Zj 3,18) duchovní zboží od Pána? Lze kupovat nějak jinak než za peníze? Viz Iz 55,1.

Ty o převzácné poklady nám nespádnou do klína. Musíme kupovat — „být horliví a činit pokání“ ze své vlažnosti. Musíme se probudit, poznat vlastní nepravosti, uvědomit si své hříchy a horlivě činit pokání.

Jak nás povzbudil Kristus k horlivosti a k pokání? Zj 3,19

6. Laodicea (6)

Rada: Co znamenají dveře ve v. 20? Kdo klepe a kdo otevírá? Zj 3,20

Dveře mohou znamenat vstup nebo překážku. Domácí může podle své vůle buď vstup někomu umožnit nebo mu v něm zabránit.

Zaslíbení: Zj 3,21

Výzva: Zj 3,22

Poselství Laodiceji i ostatním šesti sborům bylo evangelijním poselstvím každé církvi podle jejích potřeb. Duch, který promlouval v každém dopise, dosud promlouvá skrze evangelium v okolnostech našeho osobního života. Je otázka, zda jsme ochotni naslouchat.

6. úkol — dne 10. května 1975

Chvalořečení Bohu

Zákl. verš: Zj 4,11

Výjevy a písně čtvrté kapitoly Zjevení jsou základem chvály a uctívání Pána Boha. Proč je to nutné? Protože Zjevení líčí odbojnou moc zla. Od první zmínky ve Zj 1,5, kde Jan svědčí o Ježíši jako o tom, který nás osvobodil z hříchu svojí vlastní krví, je v sedmi dopisech vždy určité zaslíbení tomu, kdo zvítězí.

Ve čtvrté kapitole jsou uvedeny nejen Boží základní vlastnosti, ale je zde také obhajoba před Luciferovým obviněním, podle kterého si Bůh nezaslouží, aby byl v čele vesmíru.

Výjev u trůnu ubezpečuje čtenáře, že Bůh spravuje vesmír, protože má právo na vládu a nepřestane bojovat proti hříchu.

1. Trůn

Komu patřil hlas z verše 1? Porovnej Zj 1,10—13 se Zj 4,1!

Co upoučalo nejdříve Janovu pozornost? Zj 4,2

V celé 4. kapitole Zjevení je ústředním bodem pozornosti trůn. Jan se o něm zmiňuje jedenáctkrát. Lidé i předměty, které Jan viděl, měly souvislost s trůnem a všechna činnost, o níž je zde řeč, se soustřeďovala na trůn. Trůn znamená svrchovanou vládu.

Jak popisuje Jan Krále králů? Zj 4,3

2. Kolem trůnu (1)

Co viděl Jan kolem trůnu? Zj 4,4

V tom o vidění má trůn symbolický význam. Starci také něco představují, a nás zajímá spíše jejich význam nežli jejich to ožnost.

V Izraeli slovo „stařec“ (starší) znamenalo osobu, která zastávala „určité postavení a úřad mezi bratřími“. Bůh přikázal Mojžíšovi, aby vybral 70 starců (s aršich), aby mu pomáhali v jeho velké odpovědnosti při správě Izraele.

V křesťanské církvi „starší“ znamenal představitele církevního sboru. Ve Starém i Novém zákoně byl „starší“ odpovědný za bohoslužbu.

Těchto 24 starců sloužilo u Božího trůnu. Seděli na trůnech a účastnili se správy vesmíru.

Co vycházelo z trůnu? Zj 4,5

3. Kolem trůnu (2)

Co znamenalo sedm lamp? Zj 4,5

Sedm lamp symbolizuje sedminásobnou plnost Ducha, která byla dána církvi.

Jaké bytosti viděl Jan po každé straně trůnu? v. 6

Jan píše, že tyto čtyři bytosti byly „plné očí“. Oči ve Zj 5,6 představují plnost Ducha. Andělé jsou plni Ducha

Božího a jejich posláním je šířit jeho požehnání, být strážnými a projevovat Boží zájem o lidi.

4. Píseň živých bytostí

O čem zpívaly neustále živé bytosti? Zj 4,8

Popis trůnu a jeho nejbližšího prostředí v první části 4. kap. je obsahem písně. Ve Zjevení jsou také jiné písně. Tyto zpěvy představují základní poselství Zjevení.

Které tři Boží vlastnosti jsou v písni opěvovány? v. 8

Píseň je velmi stručná a vyjadřuje, že 1. Boží charakter je svatý, 2. Pán Bůh je všemohoucí a 3. byl, je a přijítí má. Tyto tři přívlastky jsou základem 1. mravnosti, 2. pořádku a 3. života. Bůh mravnosti, pořádku a života je pramenem, z něhož pochází vesmír.

5. 24 starců se klaní

Co se přihodilo, když živé bytosti zpívaly? Zj 4,9.10

Starci se klaněli a padli před Bohem. Krajní uctivost je náležitý způsob přístupu k Bohu. Neuctivý přístup neodpovídá jeho majestátu.

Složili též své koruny před trůnem. Byl to spontánní projev jejich nejnírnějšího vztahu. Nemůžeme dost silně vylčit zlo formální bohoslužby, avšak ani žádná slova nemohou náležitě vystihnout hloubku pravé bohoslužby.

6. 24 starců zpívají

Proč si Pán Bůh zaslouží úctu? Zj 4,11

Povinnost uctívat Boha vyvěrá ze skutečnosti, že je stvořitelem a dárce životem všech bytostí. Kdekoli v Písmu se vyžaduje úcta a služba Bohu před pohanskými bohy, vždy je to zdůvodňováno jeho stvořitelkou mocí.

Poselství písně líčí Boží charakter, jeho postavení a trvání. Poselství písně 24 starců mluví o tom, co Pán Bůh vykonal. Bůh stvořil všechno, a pro o se sluší, aby každá rozumná bytost dobrovolně oslavovala Boha za dar života.

Chvalořečení Ježíšovi

Zákl. verš: Zj 5,13

Měli bychom důkladně studovat 5. kap. Zjevení. Má velký význam pro ty, kteří budou konat Boží dílo v našich dnech.

V páté kapitole se děj soustřeďuje na Boha, který drží knihu a na Beránka, který od něj knihu přebírá, jakož i na odpověď stvořených bytostí k Beránkovu počínání. Symbolicky je zde představeno zvláštní dílo, které je svěřeno Ježíši Kristu a vyvolává všeobecný souhlas.

Povšimněme si symbolů, děje i písní a hledejme význam tohoto vidění. Zjevuje dílo, které bylo svěřeno Ježíši.

1. Otázka anděla

Kdo držel zapečetěnou knihu? Zj 5,1

Co se oázal „mocný anděl“? Jakou odpověď dostal? Zj 5,2.3

Jak reagoval Jan na nemohoucnost člověka otevřít knihu? Zj 5,4

2. Odpověď starce

Kdo směl nakonec otevřít knihu? Zj 5,5

Tato dvě jména symbolizují Mesiáše. Viz 1 Moj 49,9.10; Iz 11,1.10

Proč směl Ježíš otevřít knihu? Zj 5,5b

Kristus se nevzdal svého života, dokud nedokonal dílo, pro které přišel na svět a dokud posledním dechem nezvolal: „Dokonáno jest.“ (Jan 19,30) Ve Spasitelově vítězství jásalo celé nebe. Satan byl poražen a věděl, že ztratil své království.

3. Beránek

Jakého Beránka viděl Jan? Zj 5,6

Tyto symboly představují spojení všemohoucí moci a sebeobětavé lásky. Lev z Judy, tak strašný pro ty, kteří pohrdají jeho milostí, bude Beránkem Božím těm, kteří jsou poslušní a věrní.

Beránek, jehož Jan viděl, byl Beránek umírající na Golgathě. To o slabé stvoření vzalo knihu, pro ože ji mohlo otevřít. Středem poselství o sedmi pečeti byla Ježíšova smrt. Bez toho by kniha zůstala dokonale zapečeteána.

Beránek Boží je nám představen uprostřed Božího trůnu. On je oním velkým prostředníkem, který pojí Boha s člověkem a umožňuje vzájemné obceaství. Přítomnost lidí v nebi je představena osobou Ježíše Krista. V něm je možnost setkání Boha s člověkem.

4. Píseň bytostí a starců

Proč podle „nové písně“ je Beránek hoden vzít knihu? Zj 5,9.10

Svatí andělé se připojují k písni vykoupených. Třebaže nemohou zpívat na základě vlastních zkušeností: „Obmyl nás svou krví a vykoupil nás Bohu“, přece chápou velké nebezpečí, z něhož byl lid Boží vyveden. Plně chápou nesmírné nadšení těch, kteří zvítězili skrze krev Beránka a skrze slovo svědectví svého.

Ježíš připravil vykoupení, a proto může otevřít knihu. Mimo vykoupení může být mezi lidmi a Ježíšem jen vztah soudu. Ježíš připravil vykoupení. Má také moc přivést odbojníky před soud.

5. Píseň andělů

Která skupina se ještě připojila k oslavné písni Beránkovi? Zj 5,11.12

Ježíšova smrt odhalila satanův charakter a obhájila cha-

rakter Boží. Andělé neuměli pochopit pravou podstatu Luciferovy vzpoury, po níž byl vyvržen z nebe. Nyní se oboji uspokojivě vysvětlilo.

Zastupy andělů se klanějí Pánu a radostné hlasy plní celá nebesa: „Hloudeň je ten Beránek zavítý vzítí moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i cest, i slávu, i pozennání.“ (Zj 5,12)

6. Jednotná píseň

Kdo se ještě připojil k andělskému sboru? Zj 5,13.14

Z hlediska staré kosmologie se vesmír skládá z nebes, země, podsvětí a moře.

Komu patří tato píseň? Zj 5,13

Kdo řekl „amen“? Zj 5,14

Kdo zpíval první píseň? Zj 4,8

Bytosti, které předtím zdůvodnily uctívání Boha, svým „amen“ a uctivým padnutím na zem, potvrzují nyní uctívání Boha i Beránka na věky věků.

Po všechny věky bude vzbuzovat úctu a obdiv vesmíru ona skutečnost, že Stvořitel všech světů a svrchovaný Vládce vzdal se své slávy z lásky k člověku.

8. úkol — dne 24. května 1975

Záblesk soudu

Zákl. verš: Zj 6,12.13

Adventisté s. d. chápou sedm pečeti jako historické údobí křesťanského věku. O tom chceme uvažovat.

U každé pečetí povšimněme si příslušného historického údobí a všeobecný význam.

1. Bílý kůň

Co viděl Jan při otevření první pečeti? Zj 6,1.2

Bílá barva symbolizuje čistotu a vítězství. Korunovaný jezdec s šípem je symbolem čisté církve v prvním století křesťanské éry, když vyšla „jako vítěz a aby vítězila“.

Co odkázal Pavel věřícím v Římě? Řím 1,8

Ježíš je vítěz (Zj 5,5) jednak osobně a jednak skrze svou církev. Úspěch evangelia je zaručen. Ježíšovo vítězství na Golgatě bude ukázáno zástupům hynoucích u posledního soudu.

Skutečnost, že Kristus zvítězil, měla by inspirovat jeho následovníky k rozhodnému boji proti hříchu.

2. Ryzí kůň

Co činil jezdec na ryzím koni? Zj 6,3.4

Toto období církevních dějin se kryje s údobím Smyrnského sboru nebo také s dobou pohanského pronásledování (asi od r. 100 do 313 po Kr.).

Satan je „vrahem od počátku“ (Jan 8,44). Jakmile získal moc nad lidmi, podněcoval je k vraždám a ponoukal je k odboji proti Boží autoritě. Přestupování šestého přikázání se stalo částí jejich náboženství.

Původce hříchu má rád války, protože ony rozněcují nejhorší lidské vášně a jeho oběti jsou poskvřeny zločiny a krví.

3. Vraný kůň

Co měl v ruce třetí jezdec? Zj 6,5.6

Tento symbol můžeme pokládat za charakteristiku duchovního stavu církve a státu.

Podle všeobecného názoru představuje vraný kůň údobí od roku 313 až do roku 538 po Kr.

Původce hříchu ničí dozrávající úrodu a pak následuje chudoba a hlad. Je také původcem smrtelných nákaz, které

kosí tisíce lidí. Tyto pohromy budou stále častější a ničivější.

Každý člověk se musí rozhodnout buď pro Krista, anebo pro Barabáše. Každý, kdo přechází na stranu odpadnutí, staví se pod černý prapor původce hříchu a je vinný tím, že zavrhl Krista.

4. Plavý kůň

Jak se jmenoval jezdec na čtvrtém koni? Zj 6,7.8

Toto období sahá od r. 538 do r. 1517. Je totožné s údobím církve Tyatirské.

Bůh nestvořil zlo. Hřích a smrt jsou výsledkem neposlušnosti, která má svůj původ v Luciferovi.

Svou smrtí Ježíš zvítězil nad jeho mocí, svým vzkříšením otevřel brány hrobu všech jeho následovníků.

5. Mučedníci

Co viděl Jan při otevření páté pečeti? Zj 6,9

Zdá se, že symbolika páté pečeti byla uvedena proto, aby povzbudila budoucí učedníky a ujistila je, že přes zdánlivý triumf zla vítězství přece přijde. Tento obraz měl zvláště posilovat věřící v době pronásledování v pozdním středověku, v době reformace a po ní.

Původcem krutostí, které doléhají na Ježíšovy následovníky, je satan se svým zástupem, protože se nechtějí podřídit jeho nadvládě. Je to zuřivost přemoženého původce hříchu.

6. Ježíšův příchod

Vyjmenuj události při otevření pečeti šesté! Zj 6,12—17

Údobí událostí šesté pečeti sahá od roku 1755 do druhého příchodu Ježíše Krista.

Biblický verš se nezmiňuje o tom, jak se chovali spravedliví ve dnech druhého adventu. Je zde řeč jen o těch, kteří

nepřijali cestu spasení. Mučedníci z páté pečeti nebyli zvědaví na vlastní odměnu, ch.ěli vědět, kdy bude vyne:ena spravedlnost nad těmi, kteří je umučili. Ten o důraz na odsouzené je v souladu s všeobecným záměrem peče i. Podává důkaz a usvědčuje odsouzené a obhajuje Boha pro tento rozsudek.

9. úkol — dne 31. května 1975

Kdo obstojí?

Zákl. verš: Zj 7,14

Zoufale zní otázka obžalovaných: „Kdo bude moci obstát?“ (Zj 6,17) Při Ježíšově příchodu budou hříšníci přemoženi a z jejich otázky plyne, že příchod Ježíšův vyvrací jejich představu, že by člověk mohl nějak přežít.

V sedmé kapitole se poodhrnuje opona, která zahaluje před zraky lidí činnost nebeských by:ostí. Vidíme Boží ochranu nad celým světem a těmi vyvolenými, kteří budou uvedeni do jeho království.

1. Čtyři andělé

Co dělali andělé, které viděl Jan? Zj 7,1

První verše kapitoly jsou částí Boží odpovědi na otázku obžalovaných: „Kdo bude moci obstát?“ Bůh chrání zemi. Přežití umožňuje jen Boží zásah a jen z jeho milos:í může člověk obstát při druhém příchodu.

Co symbolizuje v Pismu svatém vítr? Jer 25,31 — 34

Dnes nás ještě chrání Boží milosrdenství. Z příkazu anděla, který byl vyslán od Božího trůnu, zdržují čtyři andělé

zhoubné síly zla, prudké větry lidských vášní a bojové živly. V tomto velkém zápasu má věřící člověk stát rozhodně na Boží straně.

Pravé křesťanské pokání neznamena řici jen: Litujeme, co se stalo, ale znamená konkrétní a vytrvalý boj proti zlu a zhoubným silám, které chtějí národy strhnout do válečného šílenství. Náš boj má být bojem za mír, pokoj, radost a štěstí všech lidí. Na této cestě a v tomto boji bude sám Kníže pokoje mezi námi.

2. Anděl s pečeti živého Boha

Jaké poselství měl anděl s pečeti živého Boha pro čtyři anděly? Zj 7,2.3

Izraelci označili veřeie dveří krví na znamení, že jsou Božím vlastnictvím. Podobně také dnešní lid Boží bude mít Boží znamení. Tento lid bude žít v souladu s Božím svatým zákonem. Jakmile věřící obdrží na svá čela pečeť, — u slova „pečeť“ neide o žádnou viditelnou pečeť nebo znamení, ale o uvědomělé rozumové i duchovní přesvědčení a utvrzení v pravdě — a bude připraven na zkoušku, zkouška přijde.

Jenom ti, kteří přijmou pečeť živého Boha, budou smět vejít branami do svatého města.

3. Sto čtyřicet čtyři tisíce — Zj 7,4

Není Božím přáním, aby se věřící přeli o o'ázkách, které jim duchovně neprospívají. Je to např. o'ázka, kdo bude tvořit oněch sto čtyřicet čtyři tisíce. Během krátké doby to bude Božím vyvo'eným jistě zcela jasné.

Skupinu sto čtyřicet čtyři tisíce vyznačují tři významné charakteristické znaky, o nichž Písmo jasně mluví. Viz Zj 14,1.5.3

Jaký modlitební život vedou ti, kteří budou zapečetěni? Ez 9,4—6

Nemůžeme tvrdit, že jsme tělesně dokonalí, ale můžeme

mít křesťanskou dokonalost ducha. Zástupnou obětí Pána Ježíše mohou nám být dokonale odpuštěny naše hříchy. Nespoléhejme na to, co může vykonat člověk, nýbrž na to, co může učinit Bůh skrze člověka.

4. Velký zástup

Hlavním záměrem verše, který nám představuje velký zástup, je volání mohutným hlasem podle verše desátého. Přesné zjištění totožnosti zástupu není nutné pro pochopení poselství v jeho hlavních rysech.

Co mluví Jan o zástupu? Zj 7,9

Co zvěstoval zástup? Zj 9,10

Porovnej toto volání s voláním obžalovaných ze Zj 6,16!

Jaké poučení z toho vyplývá?

V těchto verších (Zj 6,12–17 a Zj 7,9–17) vidíme dvě skupiny. Jedna z nich podlehla svodům a přidala se k těm, s kterými je Pán ve sporu. Tato skupina vykládala falešně poselství, která slyšela a oblékla se v roucho samospravedlnosti.

Co odpověděli andělé na volání z verše 10? Zj 7,13.14

5. Řeč starce

Jak objasnil stařec totožnost zástupu? Zj 7,14–16

To je náš čas k čištění a praní vlastního roucha charakteru v krvi Beránka.

Proč byl veliký zástup před Božím trůnem? Zj 7,14.15 (Všimni si slova „proto“!)

V den, kdy Pán shromáždí své svaté, můžeme mít odplatu víře a stát před Kristovým trůnem. Naše šaty musí být vyčištěny krví Beránka a musí být bez poskvrny a bez vady.

6. Ticho na nebesích

Co se stalo při otevření sedmé pečeti? Zj 8,1

V Janově vidění ze 4. a 7. kapitoly rozléhalo se po nebi

volání. Pak nastalo ticho. Při otevření šesté pečeti viděl Jan Ježíšův příchod. Viděl také vykoupené v Boží přítomnosti. Další události se ztrácely v mlčení.

E. G. Whiteová psala o času ticha na nebesích, když Ježíš trpěl v Getsemane. „Bůh trpěl se Synem... V nebesích nastalo ticho. Žádný se nedotkl harfy.“

Ježíš zakusil úzkost hříšníka. Můžeme předpokládat, že na nebesích bude znovu mlčení, když hříšníci budou snášet následky svého hříšného života.

10. úkol — dne 7. června 1975

Troubení andělů

Zákl. verš: Zj 8,3

Pozoun byl od nejstarších dob ve službách armád a válek. Troubením začínal den, dával se signál do boje a smutné tóny pozounu doprovází k hrobu vojenské hrdiny. Ve Zj 8. a 9. jsou touto známou symbolikou vystihnuty dějiny válek, které nakonec připravily pád římské říše, která vládla téměř pět set let. Toto rozlehlé území bylo příliš velké, než aby je bylo lze porazit najednou a na jednom místě. Nespočetné útoky oslabovaly tohoto obra nejprve ze Západu, pak z Východu, až nakonec padl.

V symbolice prvních čtyř troubení jsou znázorněny hlavní vpády, které ochromily římskou vládu v západní části. Další dvě troubení symbolizují hlavní síly, které podrývaly východní část říše. Poslední sedmé troubení signalizuje vznik Božího království pokoje.

1. Pozouny

Co obdržel každý ze sedmi andělů? Zj 8,2

Při které příležitosti použil Izrael sedm pozounů? Joz 6,4.5

Pochodováním a troubením měli si Izraelité uvědomit, že jejich síla není závislá na moudrosti člověka ani na jeho moci, ale jedině na Bohu jejich spasení. Měli si zvyknout spoléhat zcela na svého božského Průvodce.

Při které jiné příležitosti měly pozouny význam v boji s Božím nepřítelem? Soud 7,16–18

Docela obyčejné troubení Jozuovy armády kolem Jericha a malé Gedeonovy družiny kolem Madiánských zástupů bylo z moci Boží tak účinné, že zdolalo moc nepřátel.

2. Kadidlo

Co viděl Jan dříve než andělé začali troubit? Zj 8,3.4

Ježíš drží před Ocem kadidelnici svých zásluh, v níž není ani náznak pozemského porušení. Do této kadidelnice sbírá modlitby, chvály a vyznání svého lidu a přidává k nim svou vlastní neposkvřenou spravedlnost. Vůně kadidla proniknutá zásluhami Kris'ových přímlov vystupuje před Bohem jako dokonalá a příjemná oběť. Pak následuje milostivá odpověď.

Ráno i večer pozorují andělé každou modlící se domácnost, a anděl s kadidlem, které je symbolem smířčí krve, přistupuje k Bohu.

3. Kadidelnice

Co učinil anděl s kadidelnicí? Zj 8, 5

Ježíšova spravedlnost obsahuje milost a Boží soud. V této symbolice se jeho spravedlnost ubírá dvěma směry: k milosrdenství a k právu. S modlitbami svých vystupuje ze země do nebes a z nebes sestupuje na zemi v Božích soudech. Tak jako Beránek mohl otevřít knihu, protože byl zabit a vykoupil lidi, tak v symbolu kadidelnice je nebeský zásah na zem a pozemský přístup do nebes výslednicí smíření.

4. První a druhý pozoun

Co viděl Jan při zatroubení prvního anděla? Zj 8,7

Tento obraz představuje vpád Vizigotů pod vedením Alaricha do Římské říše. Byl to první z germánských vpádů do Římské říše, který sehrál významnou roli při konečném pádu.

Co se stalo při zvuku druhého pozounu? Zj 8,8.9

Katastrofa oznámená druhým troubením symbolizuje plenění Vandalů. Jejich pustošení dosáhlo vrcholu r. 455 po Kr., kdy po dva týdny loupili a drancovali město Řím.

5. Třetí a čtvrtý pozoun

Co přišlo po zatroubení třetího pozounu? Zj 8,10.11

Vysvětlujeme to v tom smyslu, že jde o vpád Hunů a jejich pustošení pod vedením Atily v 5. století. Vládli sice jen krátce, ale jejich ničení bylo tak kruté, že jejich jméno se zapsalo do dějin jako odstrašující příklad vraždění a ničení.

Co se stalo při čtvrtém troubení? Zj 8,12

Slunce, měsíc a hvězdy vysvětlujeme jako symboly velkých světél západofřímské vlády — její císaře, senátory a konzuly. Pádem západofřímské říše r. 476 po Kr. ukončil vládu poslední z římských císařů. Později přestal existovat také senát a konzulové.

6. Pátý a šestý pozoun

Čti Zj 9,1—15!

Sestra E. G. Whiteová se nezmiňuje o čtyřech troubeních, ale velmi rozsáhle se rozepisuje o pátém a šestém troubení. Cituje přitom slova Josiah Litcha ze Znamení doby r. 1840.

Východořímská říše padla pod voenským útokem mohamedánů. Islam pronikal na východ jako „dým z velké pece“ a získával tolik přívrženců, že je lze přirovnat k „ráně kobylek“.

Otoman I. vedl výpravu do Byzantské říše dne 27. července 1299. Po 150 letech skončilo dne 27. července 1449 páté troubení.

Troubení symbolizuje dobu, kdy Turci — spojenci Arabů — ovládli Východ.

11. úkol — dne 14. června 1975

Pramen adventního poselství

Zákl. verš: Zj 10,11

Desátá kapitola je vybočením z řady sedmi troubení. Následuje po šestém troubení právě tak, jako vsuvka o zapečetění následovala po otevření šesté pečeti.

V 1. kapitole viděl Jan Ježíše v nebesích mezi sedmi církvemi. V této kapitole jej vidíme na zemi, jak oznamuje podrobnosti o své církvi posledních dní. První vidění zdůrazňuje Kristovo dílo ve prospěch církevních sborů. Toto vidění zdůrazňuje dílo církve ve spolupráci s Ježíšem. Ježíš se stará o svoji církev, a jeho církev má s ním spolupracovat.

Z těchto dvou vidění se dovídáme, že Ježíš je jedinou hlavou církve. Jen Ježíš ji vede. Naučení dostávala církev skrze svědectví Ježíšovo — Písmo a Ducha prorockého. On se stará o církev a usměrňuje ji.

Církev, kterou tvoří lidé, není jen pouhou lidskou institucí. Lidé mohou konat v církvi dílo, ale jsou povinni řídit se směrnicemi, které dal církvi její božský vůdce, Ježíš Kristus.

1. Mocný anděl

Jak popisuje Jan anděla, kterého viděl? Zj. 10,1.2

Mocný anděl, který poučoval Jana, nebyl nikdo jiný nežli sám Ježíš Kristus.

Naučeri, které se musel Jan dovědět, bylo tak důležité, že sám Kristus přišel z nebes poučit svého služebníka a říci mu, aby to zas předal církevním sborům.

Co měl anděl ve své ruce? Zj 10,2

Jan vidí malou otevřenou knihu. Danielova proroctví mají tudíž své patřičné místo v prvním, druhém i třetím andělském poselství, které musí být zvěstováno světu.

2. Sedm hromů

Čti Zj 10,3.4

Mocný anděl vyžaduje pozornost. Volá silným hlasem. Sílu a autoritu svého hlasu má projevit vůči těm, kteří se spojili s původcem hříchu a odporují pravdě.

Zvláštní světlo, které Jan obdržel a které našlo výraz v hlasu sedmi hromů, líčilo události, které se měly odehrát v prvním a druhém andělském poselství. Podle Božího pořádku měly se zvěstovat nejobdivuhodnější a neaktuálnější pravdy. Týká se to velkého zklamání r. 1844, které bylo zkouškou víry těch, kteří uvěřili Bohu a jeho slovu.

3. Božská přísaha

Čti Zj 10,5.6

Čas, o němž se anděl zmiňuje slavnostní přísahou, znamená konec světových dějin ani konec doby milosti, nýbrž prorocký čas, který nastává před druhým příchodem našeho Pána. Znamená to, že lidé již neobdrží žádné jiné poselství v určeném čase.

Po tomto časovém úseku, od r. 1842—1844, nebude už žádný přesně vymezený prorocký čas. Nejdlejší časové údobí sahá do podzimu r. 1844.

Které je nejdlejší prorocké údobí v Písmu? Jak dlouho trvalo? Dan 8,14—17

4. Sedmý anděl

Čti Zj 10,7

Zde je zachycen náznak přímého zásahu samotného Krista v závěrečných činech lidí a národů a jisto a božského vyvrcholení v sedmém troubení.

Slovo *mysterion* (v.7) znamená tajemství, avšak ne v tom smyslu, že je není možno pochopit. Týká se těch, kteří jsou zasvěceni do určitého tajemného obřadu, kterému ostatní lidé nerozumějí.

Jaké bude konečné objasnění tajemství Boží moci? 1 Kor 15,51.52

5. Otevřená kniha

Čti Zj 10,8—10

Tato Janova zkušenost ve vidění je ve zvláštním smyslu příznačná také pro adventní věřící r. 1840—1844. Když poprvé slyšeli poselství o blízkém druhém příchodu, bylo jim „sladké jako med“. Když však Kristus nepřišel podle jejich očekávání, byla jejich zkušenost velmi hořká.

„Viděla jsem, že Ježíš s největším soucitem pohlížel na zklamané, kteří očekávali jeho příchod. Poslal své anděly, aby usměrnili jejich mysl, aby následovali svého Pána nadále.“

Jakou důvěru můžeme mít v Kristův druhý příchod? Jan 14,1—3

6. Vznešené poslání

Čti Zj 10,11

Výraz „zase prorokuj“ týká se nedokončené práce. Svědectví se musí šířit, dokud dílo nebude dokonáno. Pak přijde Kristus. Viz Mat 24,14.

Obraz anděla stojícího jednou nohou na moři a druhou na zemi znamená dalekosáhlý dosah poselství, které se přes vody dostane ke všem národům světa. Snědení malé

knihy znamená pochopení pravdy, radostné přijetí evangelia.

Jak bude dílo Boží posléze dokonáno? Zach 4,6

12. úkol — dne 21. června 1975

Dva svědci

Zákl. verš: Zj 11,1

Vidění mocného anděla ze Zj 10 a vidění dvou svědků ze Zj 11 vzájemně souvisí.

Ve vidění mocného anděla se poselství anděla šíří mohutným hlasem. Jan měl sníst prorockou knihu a dál prorokovat. Vidění o dvou svědcích představuje ony svědky oděné do pytloviny. Pak jsou zabiti, zůstávají nepochováni a po určitém čase jsou vzkříšeni. Oba obrazy představují Boží poselství světu skrze proroky. V těchto souběžných scénách prorocké slovo bylo snědno i zabito, zvěstováno i umčeno. V prvním případě je poselství přineseno z nebe, v druhém případě vystupuje do nebe. V prvním se poselství týká Ježíše Krista, v druhém původce hříchu. V jednom je zobrazen Ježíš se svým poselstvím, které zvěstují jeho věrní následovníci, v druhém totiž poselství, kterému odporuje původce hříchu a pozemské mocnosti pod jeho vedením.

1. Měřící třtina

Co Jan měl a co neměl změřit? Zj 11,1.2

Třtina, kterou dostal Jan na měření, představuje Desatero. Skutečný chrám je Boží církev. (2 Kor 6,16) Ti,

kteří se v něm modlí, jsou ti, kteří vyznávají, že přijali Boží vykoupení. Jde zde o symbolický obraz soudu nad lidem v souvislosti s plánem vykoupení. Bůh zkoumá každý případ, měří chrám i ty, kteří se v něm modlí.

Jakým životem by měl žít Boží lid? Řim 12,1.2

Dílo pokračuje. Měří se chrám i ti, kteří se v něm modlí, aby se poznalo, kdo obstojí v poslední den.

2. Totožnost dvou svědků

Co měli svědkové činit a odkud přišli? Zj 11,3.4

Dva svědkové představují Písmo Starého a Nového zákona. Jsou to dvě významná svědectví o původu a trvalé platnosti Božího zákona. Svědčí také o plánu spasení. Předobrazy, oběti a proroctví Starého zákona ukazují dopředu — na přicházejícího Spasitele. Evangelia a epistoly Nového zákona mluví o Spasiteli, který přišel přesně podle předobrazných a prorockých předpovědí.

1260 let se vztahuje na dobu papežské nadvlády od jejího začátku až po smrtelnou ránu, o níž je řeč v předcházejícím verši, kde je zmínka o 42 měsících.

3. Moc svědků

Jakou moc měli tito svědkové? Zj 11,5.6

V 6. verši je zmínka u zkušenosti Eliáše za Achaba a je zde vzpomínána také zkušenost Mojžíše při vyjití z Egypta. Zkušenosti Mojžíše a Eliáše jsou zkušenostmi lidí, kteří neochvějně představovali Boží moc a jeho slovo. Tito dva mužové byli posláni, aby zdůraznili Kristovu moc před učedníky na hoře Proměnění a současně povzbudili Ježíše pro nastávající zkoušku. Viz Luk 9,28—36.

Jaký význam má Boží slovo v našem každodenním životě? Mat 4,4

4. Mrtví svědci

Co mluví Písmo o místě, kde byli svědci zabiti? Zj 11,7.8

Toto proroctví se nejpřesněji a nejvýrazněji naplnilo v dějinách Francie. Tam se podařilo na jistou dobu vymanit národ z vlivu oněch dvou svědků.

5. Svědci ožili

Co se přihodilo po vzkříšení svědků? Zj 11,11.12

Francouzské zákonodárné shromáždění odhlasovalo roku 1793 výnosy, podle nichž bylo zrušeno křesťanské náboženství a bible zakázána. Za tři a půl roku totiž národní shromáždění odhlasovalo výnos tolerující Písmo. Svět byl předešen nad hrůzami, jež byly důsledkem toho, že Písmo bylo zavrhnuto a lidé uznali potřebu věřit v Boha a jeho Slovo jako základ ctností a mravnosti.

Co praví Bůh o nezničitelnosti svého Slova? Mar 13,31

6. Konec druhého „běda“

Čti Zj 11,13.14

Pojem „velké město“ zahrnuje více než jen Francii, je to symbol moci Babylóna.

Soudy vykonané nad papežským Římem světskými mocnostmi vyvrcholily posléze zajeim a uvězněním papeže r. 1798. To byla ona „smrtelná rána“. Moc Turků upadala, přestala být hrozbou a kolem r. 1840 skutečně přešla pod nadvládu křesťanských národů. Na místo papežství přichází na scénu šelma podobná beránkovi, která má velmi brzy uplatnit svůj rozsáhlý vliv.

Která zásada Písma ohledně soudů vztahuje se na každou dobu právě tak jako na starého Izraele? Přisl 26,2; Oz 8,7

Pozoun vítězství

Zákl. verš: Zj 11,15

Události sedmého troubení jsou v celé sérii troubení právě tak významné jako kámen z Nabuchodonozorova vidění z Dan. 2. kap. Prvních šest troubení jsme pozorovali z historické perspektivy. Napadá nás otázka: Jaký význam mají tyto události dnes? Odpovědi nenalezneme v tom nebo onom jednotlivém troubení, ale v souhrnu všech sedmi troubení, které vrcholí odevzdáním pozemských království do Ježíšových rukou. Co mimo to by mohlo mít pro nás větší význam?

Draží bratři, Pán přichází. Pozvedněte hlavy a radujte se! Předpokládáme, že ti, kteří slyší radostnou zvěst a tvrdí, že milují Ježíše, budou naplněni nevýslovnou radostí plnou slávy. Je to dobrá, radostná zvěst, která by měla nadchnout každého, kterému bychom si měli připomínat ve svých domovech a o níž bychom měli vyprávět všem, s nimiž se setkáme. Není nic radostnějšího, co bychom mohli lidem říci.

1. Třetí „běda“

Co zvěstovaly nebeské hlasy? Zj 11,15

Scéna, kterou uvedl poslední anděl, představovala všechna království světa. Doba, o kterou se jedná, je rok 1844. To byl začátek soudu. Viz Dan 7,9—14. Tato změna v Kristově službě byla tak důležitá a významná jako jeho ukřižování. Svědčily o tom mohutné hlasy na nebesích a jejich ozvěnou byl hymnus chvály a slávy.

Převzetí království a svatba znamená to:éž. Obojí začalo r. 1844.

Co se děje v mezidobí, kdy Ježíš symbolicky přijal svoje království a kdy ho přijme skutečně? Mat 22,11–14

2. Odpověď starců

Jak se starci modlili? Zj 11,16.17

Když Kristus přijal velebnost slávy, starci se toho účastnili. Po sedmi církevních sborech a před sedmi pečeťmi zpívali hymnus lásky zabiému Beránkovi. Když Kristus symbolicky přijal své království, starci opět slavnostně opěvovali Otce i Syna.

Konečně přišel poslední čas a zazněl hymnus chvály a slávy z úst starců, kteří byli tak dlouho svědky boje mezi pravdou a bludem.

Jaká odpověď je očekávána od Božího lidu na zemi? Zj 19,5–8

3. Hněv národů a hněv Boží

Které dva údaje měly Janovi objasnit otázku času? Zj 11,18a

Jaký má být správný vztah věřících i přes to, že časový úsek je delší nežli se předpokládalo? Řím 13,11.12

Hněv národů, hněv Boží a čas soudu mrtvých jsou odlišné časy, ale následují jeden za druhým. Michal ještě nepovstal a čas souzení nezačal. Avšak když náš Velekněz dokončí své dílo ve svatyni, povstane, aby dokončil také dílo spasení. „Toho, pravím, času, vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize.“ Dan 12,1

4. Povolání k odpovědnosti

Čti Zj 11,18b

Verš 18 znamená povolání k odpovědnosti. Za přítomnosti shromážděných obyvatel země a nebe probíhá poslední korunovace Syna Božího. Král králů ve své svrchované slá-

vě a moci oznamuje rozsudek nad odpůrci jeho vlády a uplatňuje svoji spravedlnost nad obyvateli světa.

Jak líčí Joel den soudu národů? Joel 3,9–12

5. Boží chrám na nebi

Čti Zj 11,19a

Truhla Boží smlouvy je ve svatyni svatých, v druhé části svatyně. Výrok, že na nebi se otevřel Boží chrám a bylo vidět truhlu jeho smlouvy, symbolicky ukazuje na otevření svatyně svatých v nebeské svatyni r. 1844, když do ní všel Kristus, aby tam konal závěrečné dílo smíření.

Při jeho druhém příchodu zjevuje se tudíž truhla Boží s původními příkázáními. Zákon se znovu objeví u konečného soudu.

Co řekl David o Božím zákonu? Ž 19,8.9

6. Odpověď přírody

Čti Zj 11,19b

V sedmém troubení jsou zahrnuty všechny události od r. 1844 přes druhý příchod a tisícileté království až po vnesení a provedení konečného rozsudku. Sedmé troubení představuje tudíž v jádru Boží závěrečné skutky ve velkém sporu mezi dobrem a zlem.

„O půlnoci projeví Bůh svoji moc, aby vysvobodil svůj lid. Vychází slunce a září v plné síle. Znamení a divy následují rychle za sebou. Uprostřed rozhněvaného nebe je jasný proslor nepopsatelné slávy, odkud vychází hlas Boží jako zvuk vod mnohých a praví: „Stalo se.“ (Zj 16,17)

Jakou radu dostali věřící pro tuto dobu? Iz 26,20.21
